

“Fixem la realitat balear”

Francesc Obrador (Palma, 1942) és el president del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, recentment constituït. Obrador va ser un dels líders sindicals antifranquistes, secretari general d'UGT-Balears, batlle de Calvià (1983-91), i diputat del PSIB-PSOE (1991-95). Ara té la missió de posar d'acord els agents econòmics i socials de les Illes.

Una missió impossible, això de posar d'acord empresaris, sindicats, ecologistes...

—No s'ho cregui, no, és més fàcil del que podria semblar.

—Ah sí?

—Sí, perquè el Consell abraça representants de cada sector, grup, patronal o sindicat amb les posicions molt clares. Cadascú coneix el que pensa l'altre. I, sobretot... [somriu] no hi ha mitjans de comunicació, no hi ha presència mediàtica.

—I es posen d'acord?

—Doncs sí. En el poc temps que portam, hem aconseguit acords prou importants...

—Disculpi. A veure, el Consell Econòmic i Social naix a Balears...

—El novembre del 2000 naix legalment a través d'una llei que marca la Constitució com a ens consultiu i de participació de tota la societat en temes socials i econòmics. Com a institució naix efectivament el juliol del 2001 i des d'aleshores començarem la tasca, però podríem dir que no hem estat operatius fins al gener d'enguany.

—Les altres autonomies s'han torbat tant a tenir aquest Consell?

—No. No. Hem estat els darrers. I això que durant anys s'ha demanat des de l'oposició als successius governs que hi ha hagut que el creàs. Però bé, ja el tenim.

—Definesqui el Consell.

—Jo diria que és un organisme que no és còmode. Hem de tenir present que aporta l'opinió de la societat en el seu conjunt i que té la força d'unificar les voluntats de les organitzacions que componen l'estructura social. Això no sempre és fàcil d'acceptar.

—Exactament, en paraules planeres, podria exposar quina és la seva tasca?

—És una organisme consultiu del Govern. Davant qualsevol llei que tenguí fons econòmic i social, el Consell reuneix totes les organitzacions que en formen part —patronals, sindicats, organitzacions ecologistes, etc.—, s'opina, es discuteix i s'emet un dictamen que s'eleva a l'executiu.

—Serveix d'alguna cosa?

—Sí, sí. De veritat que sí. Li diré una cosa, un determinat decret se'ns va enviar com a esbrossa; i llavors, per tot el que dictaminàrem, es va retirar i es va refer completament. Comprèn la força que té el Consell? Gràcies al fet que som un espai de consens entre moltes parts, l'opinió nostra, que és la de la societat, té una gran força. El que fem, al cap i a la fi, és fixar la realitat de les Illes Balears perquè l'executiu ho sàpiga i actuï en conseqüència.

—Abans deia que aquí és fàcil arribar a acords. Repregui el fil.

—És clar que és així. No som aquí per defensar posicions i negociar a bandes. Volem cercar acords per al bé de la col·lectivitat, la qual cosa redundarà en bé, lògicament, de cada part. Per això és fàcil. Molt més fàcil, de ver, del que sembla. I ho és perquè la raó del Consell és reflexionar, discutir... Perquè els que aquí en són les parts —empresaris, sindicats, grups ecologistes, etc.— hi són sempre per voler arribar a acords. I aquí no tenen cap pressió. Són reflexions i discussions de cap mena. Així, en temes que mediàticament poden ser motiu constant de desavinences, com ara sanitat, urbanisme, etc., és molt més fàcil trobar espais comuns. Ningú no discuteix contra ningú, tots som conscients que l'acord —si vol, de mínims, però

acord— (que jo, per cert, m'estim més dir de màxim comú múltiple que no mínim comú divisor) no significa perdre res, sinó guanyar-hi molt. Tothom entén la necessitat de ser l'authoritas, no cercam ser la potestas. Som l'autoritat moral. Perquè tothom sap què és i representa cadascú.

—Recapitem. Aquí es reuneixen empresaris, sindicats, etc. S'arriba a un consens per recomanar al Govern una sèrie de qüestions davant d'una llei o d'un decret.

—Així és.

—I de veres els fan cas?

—Ja li ho començava a dir abans, però li donaré dades concretes. Hem fet vuit dictàmens —i tres en marxa— i tots han estat recollits pel Govern. Per tant, sense cap mena de dubte, sí. Sí, ens fan cas.

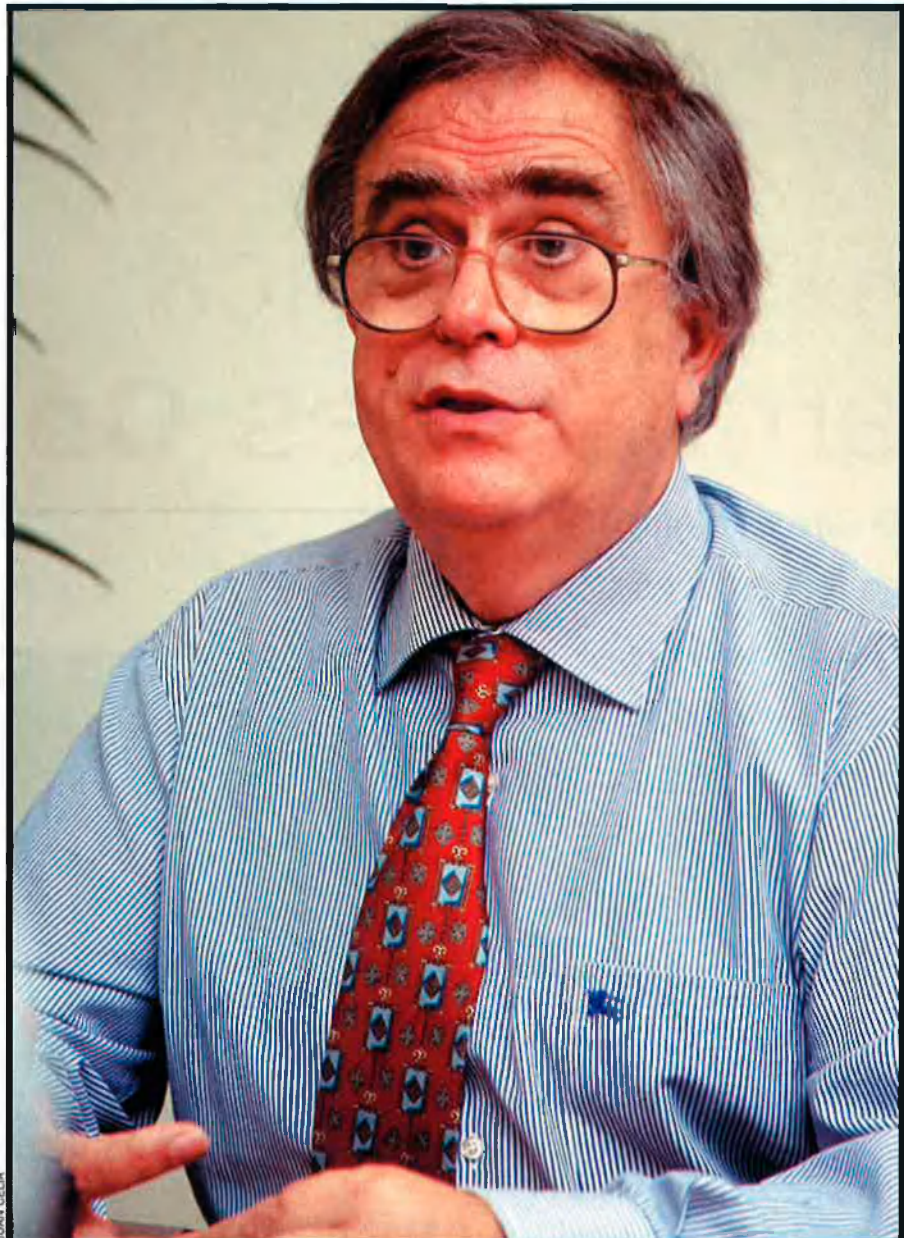
—I sobre allò que recomanen vostès, són qüestions que en podríem dir, en argot estudiantil, “maries”?

—No, no, no. De cap manera. Fixi's: reglament de l'ecotaxa, decret d'habitatge, decret d'educació, llei de parcel·les estables, discutim ara sobre la llei de “quotes” [de construcció per municipi], la llei de salut... Per tant, es tracta de temes de profunditat a la societat i economia balear. Res de “maries”.

—La realitat balear, econòmica i social, mostra que les Balears són una societat profundament desestructurada. Estem d'acord en l'anàlisi?

—Completament. No hem avançat en les últimes dècades en estructuració socioeconòmica. Precisament aquesta és la gran tasca del Consell Econòmic i Social. Fixar la realitat i, després, començar a fer feina, tots junts, per estructurar-nos. Per dialogar totes les parts. Per buscar allò que li deia, el màxim comú multiplicador que ens permeti a tots tenir clar què volem i com volem aconseguir-ho.

—Perdoni que insisteixi: el veig molt optimista, però a la realitat diària no hi ha dades per a tant d'optimisme. Per exemple, en urbanisme: els constructors diuen que volen continuar construint. Els sindicats no volen perdre mà d'obra però oficialment també diuen que volen aturar tanta construcció. L'ecologisme



JOAN CELIS

“La gran tasca del Consell Econòmic i Social és fixar la realitat, i després començar a fer feina, tots junts, per estructurar-nos i per dialogar entre totes les parts.”

vol reduir dràsticament la construcció. Quin és no només el ja màxim comú múltiple de tot això, sinó, si n'hi ha, el mínim comú denominador?

—D'acord, no és fàcil. Però hi ha àmbit d'acord. Tots saben que hi ha marges de sentit comú dins dels quals es pot arribar a acords. A Balears, i quant al tema fonamental que vostè destaca —que és el més important juntament amb el de la immigració— és una evidència compartida per totes les parts que ens movem entre

tres variables: economia, necessitats socials i medi ambient. Ningú no ho dubta. Ningú. Aquestes són les variables que s'interrelacionen. Uns tiraran més cap a un costat, i altres cap a l'altre. La nostra tasca és caminar cap a un acord comú. Tothom sap que és imprescindible que preservem el medi ambient per preservar l'economia que ens permetrà millorar les condicions socials. D'això es tracta.

Miquel Payeras